

uns anys més tard, es feia l'inventari dels béns que posseï en Josep. En aquest inventari es trobava can Roquesalbes, amb les seves dependències, i la gleba de terra unida a la casa, amb una extensió de trenta quarteres, deu quartans i un picotí, que es distribuïa entre terres de bosc (més de la meitat de la propietat), terra plantada d'oliveres, terra de secà, erms, vinya i un quartà de regadiu. La propietat es valorava en 5710 pessetes. La major part de la finca es trobava al terme municipal de Santa Eulàlia, però un 16% de les terres es trobaven dins de l'Ametlla. Sembla, però, que durant el segle XIX el conreu de la vinya tingué força importància a can Roquesalbes, i la dimensió i les característiques del seu celler així ho fan suposar. Aquest fenomen es comú per a tota la Vall del Tenes, que va veure l'expansió dels ceps sobretot entre 1860 i 1870. Malgrat tot, a l'esmentat inventari dels béns immobles de Josep Roquesalbes, fet l'any 1904, hi destaca la presència del bosc i de les terres ermes, i la poca extensió de la vinya, que només ocupava dues quarteres i quatre quartans de terreny. Possiblement, la crisi agrària que provocà l'arribada de la fil·loxera entre 1883 i 1893 va empènyer els Roquesalbes a disminuir el cultiu de la vinya, en favor del bosc o d'altres conreus.

Com hem dit anteriorment, en Salvador Roquesalbes va morir sense descendència, de manera que va fer hereva de tots els seus béns a la seva muller Raimunda Tàpies i Bosc, com consta al seu testament fet l'any 1905. La Raimunda era natural de Bigues, filla de Josep Tàpies i de Maria Bosc. Tenia un germà anomenat Miquel, que vivia a can Pecador de Bigues i posseïa un tros de terra dit «la quintana de can Ventura», de tres quarteres i nou quartans. En Miquel es va casar amb una dona de nom Raimunda Vidal l'any 1886. Fruit d'aquest matrimoni van néixer quatre fills. Però el que havia de ser l'hereu, en Miquel Tàpies i Vidal, va morir a l'edat de divuit anys, de manera que la Teresa Tàpies, la germana gran, va esdevenir l'hereva. Aquesta es va casar amb en Pere Codina i Torruella, també de Bigues, amb qui va tenir quatre fills: la Maria, la Concepció, la Mercè i en Miquel. Quan l'any 1927 va morir en Salvador Roquesalbes, la Raimunda Tàpies es va quedar sola a can Roquesalbes. La casa tenia moltes terres que una dona gran no podia portar tota sola. Durant uns anys, en Salvador havia necessitat l'ajuda de dos mossos per fer les tasques agràries. Llavors, la Raimunda va necessitar l'ajuda de la seva neboda i la de la seva família. Al principi, la Teresa Tàpies, el seu marit Pere Codina i els seus fills van fer companyia a la seva tia durant les nits, fins que pocs anys després, es van traslladar definitivament a Santa Eulàlia. D'aquesta manera apareix el cognom Codina a can Roquesalbes.

L'hereu de la casa fou en Miquel Codina i Tàpies, l'avi actual de can Roquesalbes, que es va casar amb la Teresa Viaplana i Camp, de Riells. Els seus fills són en Pere, en Miquel i en Josep.

Precisament, arran d'una conversa amb en Miquel Codina i els seus fills, en Pere i en Josep, van sortir una colla d'anècdotes i velles històries sobre la casa i els seus habitants. Potser el que crida més l'atenció és la manera com en Miquel parla de Santa Eulàlia, com si pensés que can Roquesalbes no en formés part. Ell diu «anar a Santa Eulàlia». Dos factors expliquen aquesta manera de veure el poble: en primer lloc, can Roquesalbes es troba a un extrem del municipi, molt a prop de l'Ametlla i de Bigues,